

Regionernes Lønnings- og Takstnævn
c/o Danske Regioner
Dampfærgevej 22, Postbox 2593,
2100 Kbh. Ø, Tlf. 35 29 81 00

Dansk Psykolog Forening
Stockholmsgade 27, 2100 Kbh. Ø.
Tlf. 35 26 99 55

28-03-2014

Sag.nr.: RLTN5590 - 14/585

Dokumentnr. 18707/14

Fortolkningsbidrag vedrørende overenskomsten mellem RLTN og Dansk Psykolog Forening

Landssamarbejdsudvalget har løbende drøftet spørgsmål vedrørende afgrænsning af overenskomstens personkreds og fortolkning af overenskomsten. Nedenfor er nærmere redegjort for Landssamarbejdsudvalgets opfattelse i en række forskellige spørgsmål.

Personkredsen

Udgangspunktet for afgrænsningen af overenskomstens personkreds er, at overenskomsten omfatter personer, som får problemer i forbindelse med en af de hændelser, der er beskrevet i overenskomsten og på den baggrund får et behov for psykologhjælp. Nedenstående punkter omhandlende personkredsen henviser til overenskomstens § 2, stk. 1, pkt. 1-9.

1. Røveri-, volds- og voldtægtsofre

Det, at der tales om ofre, indebærer, at det er den person/de personer, som røveriet, volden eller voldtægten er gået ud over, der primært er berettigede til psykologhjælp. Derudover kan indirekte ofre være omfattet af overenskomsten. Ved indirekte ofre forstås personer, der uden at være det direkte offer for røveri, vold eller voldtægt, alligevel er involveret i episoden på en sådan måde, at de eksempelvis har været udsat for reel fare. **Med reel fare menes reel legemlig såvel som psykisk fare for livskvalitet, udvikling og trivsel. For eksempel vil personer, der ikke er direkte omfattede af risiko for legemlig fare, men som har væsentlig emotionel tilknytning til implicerede parter, være omfattede såfremt deres psykiske udvikling og trivsel bringes i reel fare/risiko i forbindelse med den pågældende hændelse.** Ligeledes vil personer, der involverer sig som hjælpere eller i forbindelse med hændelsen udsættes for en trussel, være omfattet af overenskomsten. Derimod vil personer, der

kommer til at overvære en episode som vidner eller tilskuere, ikke være omfattet af overenskomsten. Formuleringen udelukker også, at den der er årsag til røveriet, volden eller voldtægten omfattes af overenskomsten. Der kan dog være situationer, især i forbindelse med vold, hvor det kan være meget vanskeligt at afklare, hvem der er årsag til volden, og hvem der er offeret. I disse situationer må man lægge vægt på, om den henvisende skønner, at de pågældende er i en krise på baggrund af hændelsen, og derfor har et behov for psykologhjælp.

Den vold, der kan være udøvet vil typisk være fysisk, men kan undtagelsesvis være psykisk. Der stilles ikke krav om, at der er tale om en vis grovhed i volden. I princippet kan selv en mild vold bringe en person i krise. Endelig stilles der ikke krav om, at der er rejst straffesag eller sket domfældelse af gerningsmanden.

Vold i familien er også omfattet af overenskomsten. Man skal dog være opmærksom på, at henvisningen skal være udstedt senest 12 måneder efter den hændelse, der er årsag til henvisningen, fandt sted, hvorfor tilfælde, hvor volden har stået på gennem længere tid og kan betragtes som et element i et fast livsmønster, ikke vil være omfattet af overenskomsten.

For så vidt angår voldtægt vil personer, der har været udsat for forsøg på voldtægt, uanset formuleringen, også være berettiget til psykologhjælp efter overenskomsten. Det kan i en sådan situation være tilfældigt, om overgrebet er beskrevet som forsøg på voldtægt eller andet seksuelt overgreb, og begrebet bør derfor ikke fortolkes for snævert.

2. Trafik- og ulykkesofre

Ved trafik- og ulykkesofre forstås den eller de direkte involverede samt indirekte involverede, uden hensyntagen til, hvem der er årsag til ulykken.

Ved trafik forstås for eksempel bil, cykel, og gående trafik samt mindre privatfly.

Ved ulykkesofre forstås alle andre former for ulykker end trafikulykker. Det kan være vanskeligt at fastlægge, hvornår der er tale om en ulykke og ikke bare et uheld, men dette må også ses i forhold til, om den pågældende på baggrund af oplevelsen får et behov for psykologhjælp. Således kan det objektive omfang af ulykken ikke være afgørende for, om den

pågældende er omfattet af overenskomsten eller ej. Dog må helt banale uheld kunne udelukkes.

Side 3

3 og 5. Pårørende til personer ramt af alvorligt invaliderende sygdom og pårørende til alvorligt psykisk syge personer

Ved pårørende forstås den nærmeste familie, dvs. ægtefælle/samlever, søskende og børn. Stedforældre og halvsøskende vil også normalt være omfattet. Der vil derfor være situationer, hvor såvel biologiske forældre som stedforældre til det samme barn vil kunne modtage psykologhjælp efter overenskomsten. Svigerfamilie og familie længere ude vil normalt ikke være omfattet, men i det omfang disse er den eneste familie, vil de kunne være omfattet.

I begrebet "alvorligt psykisk syge" ligger, at der skal være tale om en psykisk sygdom, der har afgørende betydning for den pågældendes adfærd og relationer til omverden. Selve diagnosen er ikke afgørende, men der må ses på, om de konkrete følger af sygdommen er så omfattende og massive, at sygdommen må betegnes som alvorlig psykisk sygdom. Da selve diagnosen ikke er afgørende, må der tages udgangspunkt i de faktiske omstændigheder og de konkrete følger af sygdommen.

12-måneders grænsen for at få en henvisning til en pårørende til en person ramt af alvorlig psykisk sygdom er ikke begrænset til tidspunktet for diagnosticering af den alvorligt psykisk syge. Beregningen af 12-måneders perioden sker fra det tidspunkt, hvor der indtræder ændringer i den henvisningsberettigedes adfærd som følge af at være pårørende til en alvorligt psykisk syg.

4. Personer ramt af en alvorligt invaliderende sygdom

“Alvorligt invaliderende sygdom” fortolkes ikke blot som sygdomme, der nødvendigvis straks invaliderer den pågældende alvorligt. Begrebet omfatter også alvorlige sygdomme, hvor det at diagnosen stilles, bringer den pågældende i en krise. Der kan derfor være tale om cancer, AIDS, blodpropper, leddegigt, lige såvel som de fysisk meget invaliderende sygdomme som sclerose, muskelsvind osv.

Fristen ved henvisningstidspunktet må normalt regnes fra det tidspunkt, hvor sygdommen indtræder/ diagnosen stilles, dvs. fra det tidspunkt, hvor den pågældende bliver bekendt med, at han/hun lider af den pågældende sygdom. Det forhold, at en person tidligere har haft f.eks. cancer/en blodprop, udelukker ikke, at den pågældende er omfattet af ordningen

ved et nyt tilfælde af cancer/blodprop, jvf. også bemærkningerne herom nedenfor.

Side 4

Psykisk syge personer er omfattet af overenskomsten i det omfang, de har været ude for en af de i overenskomsten nævnte hændelser, idet psykisk sygdom i sig selv ikke er en alvorligt invaliderende sygdom i overenskomstens forstand.

6. Pårørende ved dødsfald

Ved pårørende forstås den nærmeste familie, jfr. bemærkningerne herom under punkt 3 og 5.

Uanset der tales om dødsfald, vil også forældre til et dødfødt barn være omfattet af overenskomsten. Efter anmærkning ad § 2, stk. 1 i overenskomsten forstås ved dødsfald tillige ufrivillig abort/fødsel af et dødt barn efter udgangen af 19. graviditetsuge.

7. Personer, der har forsøgt selvmord

Der er tale om en person, der har forsøgt at tage sit eget liv.

8. Kvinder, der har fået foretaget provokeret abort efter 12. graviditetsuge

Psykologhjælp kan ydes forud for abortindgrebet, når anmodning om tilfaldelse til indgrebet er fremsendt til Abortsamrådet.

9. Personer, der inden de fyldte 18 år har været ofre for incest eller andre seksuelle overgreb

Henvisning til behandling er ikke omfattet af 6 og 12 måneders reglerne. Henvisning til psykologbehandling kan ske gennem hele personens liv, blot skal hændelsen være sket i barndommen nærmere betegnet inden personens fyldte 18 år.

§ 3: Fastsættelse af en tidsramme, inden for hvilken et behandlingsforløb skal være afsluttet

Det er Landssamarbejdsudvalgets opfattelse, at der ikke kan fastsættes en tidsramme, inden for hvilken et behandlingsforløb skal være afsluttet. Landssamarbejdsudvalget er dog opmærksom på det uheldige i, at behandlingsforløb kan stå som uafsluttede, fordi behandlingsforløbet af klienten holdes "åbent". Landssamarbejdsudvalget finder derfor, at et behandlingsforløb normalt vil være at anse for afsluttet, såfremt der er forløbet mere end 12 måneder, siden den sidste konsultation blev givet.

Anmærkning til § 3: Iværksættelse af nyt behandlingsforløb

Landssamarbejdsudvalget har behandlet en række spørgsmål vedrørende iværksættelse af et nyt behandlingsforløb, herunder:

1. om der vil være ret til et nyt behandlingsforløb i en situation, hvor der er tale om en helt ny diagnose. Som eksempel nævnes, at henvisningsårsagen til det første afsluttede behandlingsforløb var leddegigt, og der nu ønskes en ny henvisning på baggrund af cancer.

Landssamarbejdsudvalget gav udtryk for den opfattelse, at der vil kunne udstedes en henvisning til et nyt behandlingsforløb, hvis der er tale om en helt ny diagnose.

2. om der vil være ret til tilskud til et nyt behandlingsforløb i en situation, hvor der er tale om samme diagnose, men hvor der er indtrådt en forværring. Som eksempel nævnes cancer, hvor der er et nyt udbrud i andre organer.

Landssamarbejdsudvalget gav udtryk for den opfattelse, at der kan udstedes henvisning til et nyt behandlingsforløb, hvis der er tale om samme diagnose, men med nye udbrud. Det hviler dog på den forudsætning, at den sikrede i og for sig har været rask, og der derfor er tale om et nyt udbrud af samme sygdom.

3. om der vil være ret til tilskud til et nyt behandlingsforløb i en situation, hvor der er tale om samme diagnose, men hvor der er tale om en forværring. Eksempelvis en cancerpatient, der går ind i terminalstadiet.

Landssamarbejdsudvalget gav udtryk for den opfattelse, at der ikke kan udstedes henvisning til et nyt behandlingsforløb, hvis der er tale om en cancerdiagnose, hvor sygdommen forværres i et jævnt faldende forløb. Her er der tale om ét sygdomsforløb med en udvikling af sygdommen, og der vil derfor ikke kunne gives henvisning til endnu et behandlingsforløb.

§ 7: Tiltrædelse af overenskomsten og klagekompetence

Landssamarbejdsudvalget fandt, at § 7, stk. 4 skal forstås således, at psykologen er omfattet af overenskomsten, når regionen over for psykologen har bekræftet, at pågældende kan tiltræde overenskomsten fra den 1. i en måned.

En psykolog havde modtaget brev fra regionen om, at hendes anmodning om ydernummer var blevet imødekommet af Bedømmelsesudvalget. Umiddelbart herefter søgte psykologen om dispensation til at nedsætte sig på en anden adresse end den oprindeligt oplyste praksisadresse, idet hun ikke fandt de oprindelige lokaler velegnede. Der opstod tvivl om, hvem der kunne behandle hendes dispensationsansøgning, idet hun endnu ikke var blevet tildelt et ydernummer men alene havde fået tilsagn herom. Sagen blev derfor oversendt til behandling i Landssamarbejdsudvalget.

§§ 8 og 10: Beskæftigelseskravet og det personlige ansvar når klinikken drives i selskabsform

En psykolog havde ved siden af sin praksis en stilling som leder i det offentlige. Psykologen fremhævede overfor Landssamarbejdsudvalget, at hun ikke var offentligt ansat, idet der var indgået en samarbejdsaftale mellem institutionen og hendes anpartsselskab. Efter at have fået aktindsigt i materiale vedr. kontrakten mellem psykologen og institutionen fandt Landssamarbejdsudvalget det godtgjort, at psykologen var ansat som daglig leder med en aflønning på omkring kr. 500.000 årligt. Derfor måtte hendes beskæftigelse ved siden af den private praksis langt overstige overenskomstens maksimum på 15 timer ugentligt jf. § 8 stk. 1, litra a.

Landssamarbejdsudvalget fandt, at der var tale om en grov overtrædelse af overenskomsten og psykologen blev frataget adgangen til at praktisere efter overenskomsten i 10 år.

Landssamarbejdsudvalget bemærkede, at selv om psykologvirksomheden blev drevet i selskabsform fratog det ikke psykologen for det personlige ansvar i.f.t. overenskomsten jf. § 10 stk. 2.

Side 7

§ 11: Pligt til at stå til rådighed og ikke delegation af adgangen til at praktisere efter overenskomsten

Landssamarbejdsudvalget har præciseret, at det er en utvetydig betingelse i overenskomsten, at den behandlende psykolog praktiserer for overenskomsten, og at kompetencen er personlig og således ikke kan delegeres til ansatte eller andre.

§ 11, stk. 3: Kun én praksisadresse

Det fremgår af overenskomstens § 11, stk. 3, at psykologer kun kan praktisere efter overenskomsten fra én praksisadresse. Landssamarbejdsudvalget gav dispensation til at praktisere fra to praksisadresser. Dispensationen medførte, at psykologen kunne praktisere 3-4 dage om ugen fra sin hjemadresse og 1-2 dage om ugen fra sin praksisadresse.

Landssamarbejdsudvalget udtalte, at ydernummerordningen bør dække bredt geografisk ud fra regionens demografiske og infrastrukturmæssige forhold. Fordelingen af ydernumrene skal dermed understøtte, at borgerne så vidt muligt har kort afstand til psykologhjælp. At få en praksis på landet ville i det konkrete tilfælde medvirke til at sprede psykologdækningen.

Konkret lagde udvalget vægt på, at lokaliteten (på landet) var hensigtsmæssigt indrettet og var let til at komme til med egen bil, idet der ikke var trafikøer og parkeringsproblemer. I forhold til de klienter, som ikke havde transportmulighed, ville psykologen kunne behandle dem de dage, hvor der praktiseredes fra praksisadressen, som var godkendt til ydernummeret. Endelig lagde udvalget vægt på, at den tilbageværende psykologdækning på praksisadressen var tilstrækkelig, selv med en geografisk opdeling af adressen.

§ 11: Tidspunkt for påbegyndelse af behandling

Det følger af overenskomsten § 11 stk. 4, at psykologhjælp skal ydes indenfor en rimelig frist i forhold til sikredes situation.

Landssamarbejdsudvalget har præciseret, at der ”ved behandling påbegyndt” forstås, at der er aftalt dato for 1. konsultation.

§ 13: Deltidsorlov og vikar

Landssamarbejdsudvalget blev i en sag bedt om at tage stilling til, hvorvidt overenskomsten indeholder mulighed for at bevilge deltidsorlov.

Udvalget tilkendegav, at psykologer under overenskomsten som udgangspunkt har mulighed for at nedsætte sin egen arbejdstid som selvstændigt erhvervsdrivende.

Udvalget udtalte, at overenskomsten som hovedreglen alene tillader, at der kan bevilges fuld orlov. Kun i særlige tilfælde, hvor der er tungtvæjende grunde hertil, kan der bevilges deltidsorlov.

Landssamarbejdsudvalget har desuden fastsat, at begrebet ”deltidsvikar” skal forstås som en person, der medvirker til at reducere arbejdsbelastningen for den ydernummerpsykolog, hvor pågældende er ansat. Der kan tidsmæssigt være overlap mellem deltidsvikarens og ydernummerpsykologens tilstedeværelse i klinikken, men ansættelsen af en vikar må ikke medføre en øget kapacitet eller øget omsætning i perioden sammenlignet med klinikkenes gennemsnitlige omsætning.

I de tilfælde hvor der er tale om en fuldtidsvikar, kan ydernummerpsykologen ikke praktisere under overenskomsten i den periode, hvor vikaren er ansat.

§ 14: Flytning af klinik

Landssamarbejdsudvalget har afgjort, at selve afgørelsen om, hvorvidt der kan gives tilladelse til flytning af praksisadresse er en regional afgørelse. Regionen skal være opmærksom på, at et afslag på flytning af praksisadresse ikke kan ske alene med henvisning til krav om handicapforhold og en eventuel forringelse heraf.

I forbindelse med en klage over et samarbejdsudvalgs afslag på flytning af praksisadresse har Landssamarbejdsudvalget udtalt, at udvalget kun kan tage stilling til sagens materielle indhold men kan kun efterprøve, om regionen har overholdt formalia i forbindelse med sagsbehandlingen.

I den konkrete sag besluttede udvalget at hjemsende sagen til regionens samarbejdsudvalg og bede samarbejdsudvalget præcisere, på hvilket grundlag afgørelsen var truffet, idet dette ikke fremgik tydeligt af regionens afgørelse. Regionen havde udarbejdet administrative retningslinier

for flytning, og det fremgik ikke klart af regionens afgørelse, om samtlige kriterier i retningslinjerne var inddraget i afgørelsesgrundlaget.

Side 9

Landssamarbejdsudvalget udtalte, at det er vigtigt, at modtagerne af samarbejdsudvalgets afgørelse tydeligt kan se, at alle betragtninger er indgået i bedømmelse af sagen. Derfor bør samarbejdsudvalget fokusere på, at dette tydeliggøres i regionens afgørelser.

§ 17: Visitering og viderehenvielse

I en større praksis fungerede visitationen på den måde, at de enkelte psykologer kun fik visiteret det antal klienter, de selv ønskede. Herefter blev klienter afvist med den begrundelse, at der ikke var flere tider. I stedet blev de tilbudt tid som privatbetalende klienter eller henvist til at finde en anden psykolog i telefonbogen. Klinikken fremhævede over for Landsamarbejdsudvalget, at man opfyldte sine forpligtelser i henhold til overenskomsten, idet indtjeningen pr. ydernummer lå over overenskomstens minimumskrav.

Landssamarbejdsudvalget konstaterede, at klinikken gennem sin meget stringente måde at visitere på, ikke lever op til overenskomstens krav om at tage klienter i behandling. Landssamarbejdsudvalget pålagde klinikken at tilrettelægge visitationen sådan, at der konkret tages stilling til henvendelser fra klienter, og at klienter får mulighed for akut behandling.

Landssamarbejdsudvalget pointerede, at når en klinik ikke har mulighed for at modtage en klient i behandling (fx af tidsmæssige grunde), så har klinikken pligt til at viderehenvise til andre psykologer. Det er ikke nok at henvise til telefonbogen eller en hjemmeside.

§ 19: Henviste klienter, der ikke er omfattet af overenskomsten

Landssamarbejdsudvalget har drøftet et spørgsmål vedrørende behandling af regninger fra sikrede, hvor det viser sig, at den pågældende ikke er omfattet af overenskomstens personkreds. Problemet opstår, når psykologerne modtager klienter, der har fået udstedt en henvisning til lægen, og som psykologen umiddelbart vurderer, er omfattet af overenskomsten, og derfor påbegynder behandlingen. Ved den første afregning indsendes henvisningen til regionen, der derved kan blive opmærksom på, at den pågældende ikke var berettiget til psykologhjælp efter overenskomsten.

Det er Landssamarbejdsudvalgets opfattelse, at psykologerne har et ansvar i forbindelse med visiteringen, og at psykologerne, hvis de er i tvivl

om, hvorvidt en klient er omfattet af overenskomsten eller ej, må rette henvendelse til regionen.

Side 10

§ 24: Praksiskandidatordningen, dispensation til forlængelse af/ny praksiskandidatperiode

Landssamarbejdsudvalget har flere gange behandlet dispensationsansøgninger fra psykologer, der ønskede enten at få forlænget deres praksiskandidatperiode eller at få en ny praksiskandidatperiode.

Udvalget afslog at give dispensation til at forlænge praksiskandidatperioden med to måneder. Anmodningen om forlængelsen var begrundet i, at praksiskandidaten blev gravid i perioden og gik på orlov efter otte måneder i praksiskandidatperioden.

Landssamarbejdsudvalget lagde vægt på, at den omstændighed, at der kun resterede fire måneder af praksiskandidatperioden, ikke medførte, at praksiskandidaten ikke kunne tage imod nye klienter. Begrundelsen herfor er, at det ikke i praksiskandidatordningen er aftalt, at praksiskandidaten skal tilrettelægge sit arbejde således, at alle klientforløb skal afsluttes inden for periodens udløb. Herudover lagde udvalget vægt på, at en dispensation kunne være vanskelig at afgrænse til andre forhold, der kan afbryde praksiskandidatperioden, fx orlov ved længerevarende sygdom.

I en anden sag om dispensation om at forlænge praksiskandidatperioden med 3 måneder (ud over 12 måneder) gav Landssamarbejdsudvalget tilladelse til dispensation. Praksiskandidaten havde begrundet sin ansøgning om dispensation med, at praksiskandidaten led af en arvelig progressiv øjensygdom, som betød, at hun havde under 5 % tilbage af sit syn. Grundet sit synshandicap skulle hun bruge ekstra tid og energi på de praktiske opgaver i jobbet som psykolog, såsom det skriftlige arbejde, læsning til forberedelse af samtalen, finde ny tid til klienten og tage imod betaling. Herudover oplevede hun, at hun trættes hurtigt under samtaler med klienter, idet hun måtte kompensere for sit manglende syn ved at bruge sine andre sanser. Praksiskandidaten havde dermed færre antal klienter pr. dag end en normalt seende.

Landssamarbejdsudvalget begrundede sin dispensation med, at praksiskandidaten havde et handicap, som havde betydning for hendes virke som psykolog.

I en tredje sag gav Landssamarbejdsudvalget afslag på dispensation, hvor ansøgningen fra praksiskandidaten var begrundet i, at praksiskandidaten havde afbrudt en igangværende praksiskandidatperiode grundet dårligt psykisk arbejdsmiljø og psykisk chikane.

Landssamarbejdsudvalget udtalte, at det altid beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, hvorvidt ansættelsesforholdene kan give anledning til dispensation. I den konkrete sag lagde udvalget vægt på, at ansættelsen var på mere end 6 måneder, hvilket medførte, at det var muligt at medregne supervisionen til autorisation.

En sag gav desuden anledning til at præcisere, at den maksimale praksiskandidatperiode på 12 måneder er inklusiv ferie.

§ 24: Efteruddannelse med henblik på autorisation (praksiskandidatordningen)

Landsamarbejdsudvalget har flere gange taget stilling til grovere sager, hvor reglerne for praksiskandidatordningen ikke har været fulgt.

I de grovere tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne om praksiskandidatordningen er overtrædelsen sanktioneret med en bod, og herudover er der i meget grove tilfælde sket fratagelse af ydernummeret.

Sanktion i form af bod

I denne sag var det oplyst, at ydernummerpsykologen havde to psykologer ansat samtidig i en sammenlagt periode på 20 måneder. Den ene psykolog var praksiskandidat, og praksiskandidatperioden var 12 måneder. I hele ansættelsesperioden afregnede begge psykologer i ydernummerpsykologens ydernummer. Efter at praksiskandidatperioden var udløbet, fortsatte den tidligere praksiskandidat med at afregne i ydernummerpsykologens ydernummer, og afregnede i den periode for 56 konsultationer.

Landssamarbejdsudvalget besluttede at tildele ydernummerpsykologen en bod på 30.000 kr., idet psykologen havde overtrådt overenskomstens bestemmelser.

Landssamarbejdsudvalget lagde i sin afgørelse vægt på, at ydernummerpsykologen havde haft en psykolog ansat til at afregne i sit ydernummer, samt at den anden psykolog, som var praksiskandidat, havde afholdt konsultationer efter ophør af praksiskandidatperioden.

Sanktion i form af bod og fratagelse af ydernummer

Side 12

En ydernummerpsykolog havde i to på hinanden følgende år en regionsafregning på henholdsvis 1.4 mio. kr. og 1.2 mio. kr. årligt.

I forbindelse med regionens undersøgelse af sagen viste det sig, at der var store uoverensstemmelser med den afregning, som ydernummerpsykologen havde indsendt til regionen og psykologens kalenderoplysning. Herudover kunne psykologen ikke fremlægge kalenderen for et helt år, idet denne efter det oplyste var bortkommet. Endelig kunne der ikke anføres behandler på knap 400 konsultationer.

Ydernummerpsykologen havde haft op til fire psykologer (heraf en praksiskandidat) ansat samtidig, og ydernummerpsykologen var vidende om, at nogle af disse psykologer tidligere havde været praksiskandidater.

Den ene praksiskandidat havde afregnet for 84 konsultationer før praksiskandidatperiodens start og 94 konsultationer efter periodens afslutning.

En samlet opgørelse viste, at der havde været afholdt 3973 samtaler i psykologens ydernummer i en periode på halvandet år. Af disse havde ydernummerpsykologen selv afholdt 1184. Ud af de 3973 samtaler var 2260 (ca. 56 %) afholdt uden hjemmel i praksisoverenskomsten.

Landssamarbejdsudvalget besluttede at fratage ydernummerpsykologen retten til at praktisere under overenskomsten i fem år, hvorefter psykologen var berettiget til på ny at søge om et ydernummer på lige vilkår med andre ansøgere. Fra tidspunktet for modtagelsen af Landssamarbejdsudvalgets afgørelse havde psykologen op til seks måneder til at afvikle igangværende behandlingsforløb (hvor 1. konsultation havde fundet sted på tidspunkt for modtagelse af afgørelsen) eller at viderevisitere klienter til en anden psykolog.

Landssamarbejdsudvalget besluttede desuden at tildele ydernummerpsykologen en bod på 50.000 kr.

Udvalget lagde i sin afgørelse især vægt på følgende forhold:

- at der havde været 4 psykologer ansat på samme tid, som behandlede klienter under overenskomsten uden at nogen af psykologerne var i en praksiskandidatperiode

- at de ansatte psykologer ikke var autoriseret, hvilket er et krav for overhovedet at kunne blive tildelt et ydernummer, og dermed har kvalifikation til at behandle klienter under overenskomsten
- at to samtidigt ansatte psykologer i en særdeles lang periode (13 måneder) havde behandlet klienter under overenskomsten uden at være praksiskandidat
- at en anden ansat psykolog i en lang periode (7 måneder) havde behandlet klienter under overenskomsten uden at være praksiskandidat
- at en ansat psykolog før sin tiltrædelse som praksiskandidat havde behandlet klienter under overenskomsten og efter afslutningen af praksiskandidatperioden havde behandlet klienter under overenskomsten
- at der har været 393 samtaler i en sammenhængende 6 måneders periode, hvor den behandlende psykolog ikke havde kunnet anføres, idet ydernummerpsykologen ikke havde det fulde overblik over selvbetalende klienter, som blev behandlet af kandidaterne, og hvor klienterne efter en periode overgik til at være henviste klienter
- at der i en halvandet års periode havde været afholdt 3973 samtaler i ydernummerpsykologens ydernummer, hvoraf 2260 samtaler (ca. 56 %) var afholdt uden hjemmel i praksisoverenskomsten
- at ydernummerpsykologen var et halvt år om at bringe praksiskandidatordningen i overensstemmelse med praksisoverenskomsten, efter at ydernummerpsykologen var blevet opmærksom på, at brugen af praksiskandidater var i strid med praksisoverenskomsten.

§ 30: Bedømmelsesudvalgets afgørelser er endelige

En psykolog havde klaget over afslag fra Bedømmelsesudvalget på tildeling af ydernummer. Psykologen havde efter første ansøgning fået afslag med henvisning til, at han ikke havde tilstrækkelig praksiserfaring og erfaring med personkredsen.

Psykologen ansøgte på ny et halvt år efter, hvor udvalget efter en vurdering af samtlige de i ansøgningen anførte oplysninger besluttede at meddele afslag, idet udvalget fandt, at ansøger generelt ikke var kvalificeret.

Der foretages en konkret vurdering af hver ansøgning, herunder at psykologen skal stå til rådighed som privatpraktiserende mindst 22 timer ugentligt og ikke må have anden beskæftigelse, som overstiger 15 timer

ugentligt. Bedømmelsesudvalget vurderer, om den enkelte ansøger besidder den nødvendige psykologfaglige kompetence, herunder har erfaring med overenskomstens persongrupper og med privat praksis.

Bedømmelsesudvalgets afgørelser kan ikke ankes, men der kan klages over forhold omfattet af overenskomsten.

På baggrund af de foreliggende oplysninger, var det Landssamarbejdsudvalgets opfattelse, at overenskomstens bestemmelser var iagttaget i forbindelse med bedømmelsesudvalgets vurdering af psykologens ansøgninger om tildeling af ydernummer. Klagen blev derfor afvist.

§ 33: Regionens udviklingsplan og kapacitetsplanlægning

Landssamarbejdsudvalget har i forbindelse med en uenighedssag om kapacitetsfastsættelsen i en region fastsat overenskomstens bestemmelser vedr. kompetence til kapacitetsplanlægning således, at regionen i forbindelse med udarbejdelse af udviklingsplanen, jf. overenskomstens § 33, stk. 3, er forpligtet til at drøfte kapaciteten i samarbejdsudvalget. Såfremt der ikke kan opnås enighed i samarbejdsudvalget, har regionen beføjelse til at fastsætte antallet af ydernumre jf. § 5. Dette skal ske under hensyntagen til behovsanalysen i udviklingsplanen, jf. overenskomstens § 33, stk. 3.

Landssamarbejdsudvalget udtalte, at regionen ikke kan ændre ved det antal ydernumre, som parterne centralt har aftalt. De regionale samarbejdsudvalg kan ikke aftale et lavere antal ydernumre end det, der centralt er aftalt.

Bilag 5: Gruppekonsultationer

Landssamarbejdsudvalget modtog ansøgning fra en psykolog vedrørende foretagelse af gruppebehandling af incestudsatte voksne sammen med en anden psykolog på en anden adresse end ydernummeradressen.

Psykologen søgte i brevet om mulighed for at måtte foretage gruppebehandling af incestudsatte voksne sammen med en anden psykolog på dennes adresse.

Det anføres bl.a. i ansøgningen, at gruppebehandling kan være den bedste behandlingsform for en del af de nævnte personer, og at det er en fordel at være to terapeuter om behandlingen. Endvidere er der ikke plads i den ansøgende psykologs egne lokaler til at gennemføre gruppebehandlingen.

Psykologen argumenterer ved at anføre, at det er nødvendigt med en nøje udvælgelse af gruppen, da personerne ikke skal være bekendte. Dette kan være ganske vanskeligt, og det vil være en udpræget fordel for klienterne, hvis optagelsesområdet kan udvides uden at give klienterne alt for lang transporttid.

Gruppebehandling med to psykologer, som har ydernummer, kan finde sted ved indgåelse af en § 40 aftale i regionen. Der kan derimod ikke indgås § 40 aftaler, der vedrører inddragelse af en psykolog, som ikke har ydernummer.

Landssamarbejdsudvalget besluttede at meddele, at overenskomsten ikke hjemler mulighed for en sådan ordning.